

Αντώνης Παπαθεοδούλου

η πόλη που έδιωξε τον πόλεμο

Στο Μιχάλη
Α.Π.

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνικά βιβλία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Αντώνης Παπαθεοδούλου, Η πόλη που έδιωξε τον πόλεμο

Εικονογράφηση: Μυρτώ Δεληβοριά
Διόρθωση: Ιωάννα Μόσχου
DTP: Νίκη Αντωνακοπούλου

Copyright© για το κείμενο Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη) & Αντώνης Παπαθεοδούλου, 2009
Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2009
Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Ιανουάριος 2010
ΚΕΤ 6626 ΚΕΠ 8/10 ISBN 978-960-16-3509-5

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΝΕΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

εικονογράφηση: Μυρτώ Δεληβοριά

Η πόλη

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια πόλη.

Δηλαδή, ακόμα είναι.

Μια πόλη με μια στρογγυλή και μια τετράγωνη πλατεία, ένα άγαλμα, ένα σιντριβάνι και ακόμη μουσείο, ταχυδρομείο, πάρκο, δρόμους, ποδήλατα, αυτοκίνητα, παιδιά και μεγάλους.

Μέχρι εδώ όπως όλες οι πόλεις, δηλαδή...

Κι αν αναρωτιέστε τι είναι αυτό που την κάνει τόσο διαφορετική, ώστε να γίνει ηρωίδα παραμυθιού, τότε καλύτερα να τη γνωρίσετε από κοντά.

Πάμε
μια
βόλτα;

Οι δρόμοι

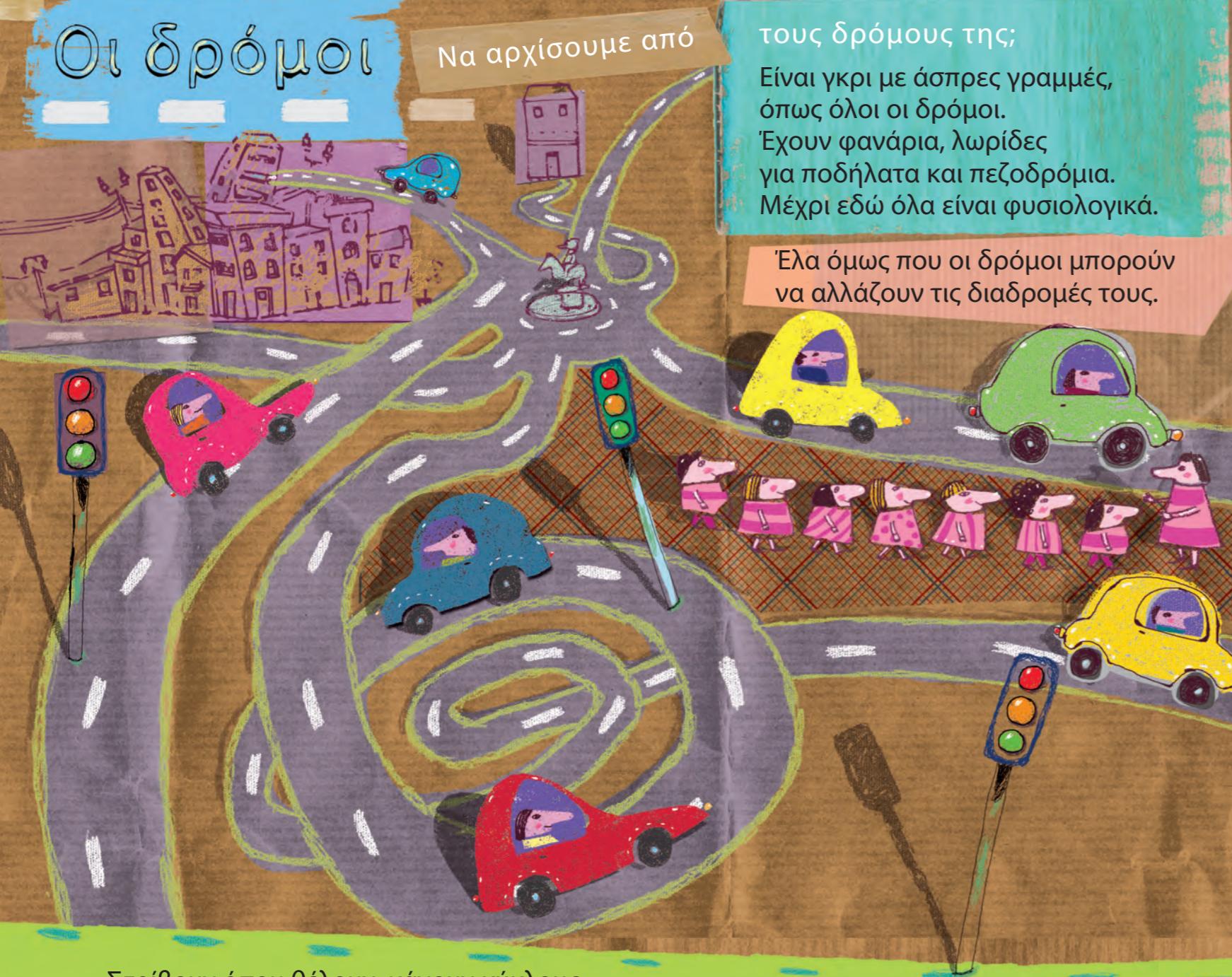
Να αρχίσουμε από

τους δρόμους της;

Είναι γκρι με άσπρες γραμμές,
όπως όλοι οι δρόμοι.

Έχουν φανάρια, λωρίδες
για ποδήλατα και πεζοδρόμια.
Μέχρι εδώ όλα είναι φυσιολογικά.

Έλα όμως που οι δρόμοι μπορούν
να αλλάζουν τις διαδρομές τους.

Στρίβουν όπου θέλουν, κάνουν κύκλους,
κόβουν δρόμο για να περάσουν τα ασθενοφόρα,
μεγαλώνουν τα πεζοδρόμια για να περνούν τα σχολεία όταν πάνε εκδρομή
και σηκώνονται ψηλά για να φτάνουν σε όλους τους ορόφους των πολυκατοικιών.

Κι όταν κανένα αεροπλάνο περάσει πάνω από την πόλη, αλλάζουν γρήγορα θέση
και ζωγραφίζουν διάφορα σχέδια για να το χαιρετήσουν, σαν να 'ναι εκείνα
οι μολυβιές κι η μικρή πόλη το χαρτί τους...

Σ' αυτή την πόλη λοιπόν έφτασε μια μέρα ο...

Η στρογγυλή πλατεία

Ένα μεγάλο στρογγυλό πλακόστρωτο,
με δεντράκια και μ' ένα τεράστιο
μαρμάρινο άγαλμα.

Ένα άγαλμα με μεγάλη μύτη,
σκυθρωπό βλέμμα και ύφος
μεγάλου στρατηλάτη.

Μέχρι εδώ όπως όλες
οι πλατείες, δηλαδή.

Έλα όμως που το άγαλμα
αυτό είναι διαφορετικό.
Αν το κοιτάξει ένας,
δεν αντιδρά καθόλου.

Α, να κι η στρογγυλή πλατεία

Με τρία βλέμματα
στραμμένα επάνω του
αρχίζει και χασκογελάει.

Φανταστείτε πώς ξεκαρδίζεται όταν
κανένα σχολείο φέρει τα παιδιά του
εκδρομή ή κανένα λεωφορείο αδειάσει
τους τουρίστες του για να ξεμουδιάσουν,
κι εκείνοι αρχίσουν σαν τρελοί να το
φωτογραφίζουν.

Αν το κοιτάξουν δύο,
τα μάγουλά του αρχίζουν
και ροδοκοκκινίζουν
από ντροπή.

Τι έλεγα όμως; Α, ναι σ' αυτή την πόλη λοιπόν
ήρθε μια μέρα ο...